

Kor Brongers eerste gepromoveerde arbeidsdeskundige

Op 8 december 2023 heeft Kor Brongers met succes zijn promotieonderzoek verdedigd aan de Rijksuniversiteit Groningen. Kor is hiermee de eerste arbeidsdeskundige die vanuit het arbeidsdeskundig vakgebied promoveert. Dat is niet alleen een mijlpaal voor vak, maar vooral ook een indrukwekkende, persoonlijke prestatie. 'Ik heb gedurende het traject wel eens gedacht: ik stop er mee.'

Kor heeft een lange weg afgelegd om zover te komen, want de aanvraag voor het promotieonderzoek werd zo'n twaalf jaar geleden door het AKC gehonoreerd. Dat was niet lang nadat hij zijn studie Arbeids- en Organisationspsychologie aan de RUG had afgerond. 'Die studie deed ik naast mijn werk als arbeidsdeskundige, en daar was zo'n beetje al mijn vrije tijd in gaan zitten. Ik had daarom niet meteen het idee om een promotietraject in te gaan.' Toch gebeurde dat wel nadat prof. dr. Sandra Brouwer hem hierover polste. 'Ik kende haar vanuit mijn masterscriptie en de Academische Werkplaats. Na mij afstuderen vroeg ze of ik promotieonderzoek wilde doen. Toen is het zaadje geplant.'

Voorwaarde

Vanuit het destijds net opgerichte AKC was ook belangstelling voor wetenschappelijk onderzoek, specifiek gericht op het arbeidsdeskundig werkveld. 'We zijn daarover gaan praten en het AKC was bereid om de promotieplaats deels te financieren. Ook UWV, mijn werkgever, wilde meewerken. En zo is het eigenlijk ontstaan en ben ik eerst twee en later drie dagen per week als buitenpromovendus aan het werk gegaan.'

Kor Brongers (r) neemt zijn bul in ontvangst.

Voor Kor was een belangrijke voorwaarde dat zijn onderzoek echt iets moest opleveren voor de arbeidsdeskundige beroepsgroep. 'Wat mij betreft moest het voor, door en met arbeidsdeskundigen zijn. Re-integratie en participatie hadden altijd al mijn interesse, dus zijn we in overleg met AKC uitgekomen op het thema re-integratie bij cliënten met meervoudige problematiek.'

Uitdaging

En dan begint zo'n traject te lopen en blijkt het toch een nog grotere uitdaging dan gedacht. 'Natuurlijk weet je van tevoren dat het een behoorlijke klus gaat worden', blikt Kor terug. 'Normaal gesproken kun je het misschien in vier jaar doen, en als je het parttime doet moet je daar een jaar of twee bij optellen. Dus ik had zes jaar in gedachten, maar dat werden er uiteindelijk tien.' Dat het langer duurde dan gepland heeft meerdere oorzaken. Wie wil promoveren solliciteert doorgaans op een onderzoeksplek aan de universiteit en stapt daar in op lopend onderzoek. Kor: 'In mijn geval was er nog helemaal niets. We hebben alles vanaf de grond moeten opbouwen. Dat heeft natuurlijk als voordeel dat je in principe je

eigen ideeën kunt gaan onderzoeken, maar als nadeel dat er geen structuur is en je zelf alles moet gaan uitvinden en ontwikkelen.' Daarnaast was Kor tijdens zijn promotieonderzoek ook betrokken bij andere projecten. Zo werd hij projectleider van het onderzoek naar de Eigen Kracht methode (in opdracht van het Ministerie van SZW) en is hij, namens het AKC, sinds 2021 als adviseur betrokken bij het Passend Werk Project (UMCG, Actiz, Bouwend Nederland, FNV en AKC), dat werkgevers ondersteunt bij het vinden van passend werk voor zieke werknemers.

Impact

Zo'n lang promotietraject heeft uiteraard een flinke impact op je persoonlijk leven. 'Je krijgt er natuurlijk tijd voor, maar je weet ook dat die tijd niet voldoende is. De meeste mensen die promoveren zijn een stuk jonger en doen het aansluitend aan hun studie, maar ook zij moeten 's avonds en in de weekenden doorwerken. Het verschil is wel dat je op die leeftijd meestal nog geen kinderen hebt of mantelzorg voor ouders. Ik was destijds net gescheiden en had deels de zorg voor mijn twee kinderen. Ook maak

je gedurende zo'n periode levensgebeurtenissen mee. Alles loopt gewoon door, en dat maakt dat je heel weinig tijd overhoudt voor jezelf. Toch probeerde ik altijd om elk weekend één dag niets te doen aan werk of studie. Want ik ben ook iemand die van het leven houdt en op zijn tijd graag uit eten gaat of een concert bezoekt.'

Doorzetten

Op de vraag over wat voor eigenschappen je moet beschikken om het vol te houden, is het antwoord van Kor: 'Je hoeft niet superintelligent te zijn om te promoveren, maar je moet wel doorzettingsvermogen hebben. De wil om je ergens in vast te bijten en er telkens weer voor te gaan. Het gebeurt bijvoorbeeld dat je na maanden werk een mooi artikel inlevert bij een tijdschrift en dat de redactie het vervolgens helemaal rood terugstuurt. Dan vinden ze dit of dat niet goed, of moet de insteek anders. Dat is dan wel even slikken. Er is geen jaar voorbijgegaan zonder dat ik wel eens dacht: ik stop er mee.'

Het gepubliceerd krijgen van wetenschappelijke artikelen, een voorwaarde om te kunnen promoveren, was sowieso telkens een lastig traject. 'Het heeft zeker twee jaar geduurd om mijn eerste artikel gepubliceerd te krijgen. Het ene tijdschrift wees het af,

het andere wilde een volledige andere versie. Maar na de eerste publicatie kom je in een flow en gaat het steeds makkelijker. Daarnaast is het natuurlijk essentieel dat je de juiste mensen om je heen hebt om je te steunen, zonder mijn begeleiders vanuit het UMCG, de steun van het AKC en het UWV was het niet gelukt.'

Netwerk

Terugblikkend heeft het promotietraject Kor veel gebracht. 'Iets waar je tien jaar lang mee bezig bent verandert natuurlijk sowieso je leven. Ik heb geleerd een omvangrijk en ingewikkeld project op te zetten, te leiden en succesvol af te ronden, ik heb leren presenteren en artikelen schrijven in het Engels. Je gaat naar internationale congressen waar je ook een actieve rol speelt. Ik ben niet zo iemand die graag midden in de belangstelling staat, maar je leert in zo'n traject wel om over je eigen schaduw heen te stappen. Je wordt zelfverzekerder en mensen gaan je ook steeds meer als expert zien. Je netwerk breidt zich daardoor enorm uit en je wordt regelmatig voor dingen gevraagd. Bijvoorbeeld om mee te denken over het arbeidsdeskundig curriculum, zitting te nemen in de Programma Adviescommissie van het AKC (PAC). Of ZonMW, dat vraagt of ik onderzoeksvorstellen wil beoordelen. Ook ben ik

sinds een aantal jaren medebestuurder van de Academische Werkplaats Noord(AWP). Er komt van alles op je pad.'

Doel

'Ik ben een praktisch onderzoeker. De drive was niet het behalen van de titel, maar om iets te ontwikkelen wat van toegevoegde waarde is voor arbeidsdeskundigen en hun cliënten uit een moeilijke doelgroep. Wat we van tevoren verwachtten konden we echter niet met onderzoek bewijzen, en de methode die we bedachten is niet volledig in de praktijk toegepast. Maar toch denk ik dat we iets bereikt hebben. Er wordt nu heel veel gesproken over een integrale aanpak, de menselijke maat en shared decision making. Aangewakkerd natuurlijk door de toeslagen-affaire en nog een aantal blunders waarbij de overheid niet naar burgers luisterde, maar wel over hen oordeelde. En dat is juist wat mijn methode wil voorkomen: we moeten veel meer mensgericht denken en handelen in plaats van systeemgericht.'

TROTS

Als AKC zijn we natuurlijk trots op de prestatie van Kor! De eerste arbeidsdeskundige die promoveert is een boegbeeld voor de beroepsgroep en vormt de verbinding tussen wetenschap en praktijk.

Een van de strategische pijlers van het AKC is om wetenschappelijke kennis te vertalen naar de toepassingspraktijk. Hier zetten we de laatste jaren sterk op in, door andere vorm van onderzoek, door veel aandacht voor kennisverspreiding en implementatie en door steeds beter aan te sluiten bij de behoefte van arbeidsdeskundigen als het gaat om vorm en toepasbaarheid. Kor levert hier, mede dankzij zijn promotietraject en ervaring met zowel wetenschap als praktijk, een belangrijke bijdrage aan.

